

Teama de ridicol

De către

Monitorul de Vaslui

26 martie 2026

Am prețuit dintotdeauna oratorii din agora care nu se aventurează în discursuri sterile, fără vlagă intelectuală și fără un fundament solid. Mă miră când văd „vorbitori de profesie”, care mestecă la nesfârșit cuvinte, fără un studiu sau o cercetare serioasă, fără argumente solide.

Mi s-a spus că fac asta din narcisism acustic, din piedici în exprimare sau din frustrări acumulate. Dar eu cred că e vorba de altceva: e vorba de lipsa educației și a rușinii de a fi ridicol.

Cei care vorbesc pe auzite, fără să știe, fără să gândească, sunt ca o ciumă care se răspândește rapid, infectând și pe cei care se protejează prin educație. E greu să lupți cu morile de vânt, dar e și mai greu să încerci să-ți justifici punctul de vedere în dezbateri, în fața celor care nu vor să asculte, pentru că ei „știu”, „au auzit”, „au văzut” la TV ori pe rețelele sociale „totul” despre subiectul în discuție.

Pe foarte puțini dintre cei care inundă spațiul public educația îi determină să fie reținuți, să aibă rușine și să se teamă de ridicol. Vorbitorii fără scrupule, părerologii de serviciu, în schimb, nu își dau seama de efemeritatea afirmațiilor lor, nu știu cât de mare este veșnicia și cât de puțin contează clevetirile lor fără noimă, pe care le rostogolesc la nesfârșit.

Mai mult, nu își dau seama cât de mult rău fac pe moment celor cu educație precară, care urmăresc cu sufletul la gură aberații de tot soiul. Dacă toate aceste personaje anoste ar face lucruri concrete, palpabile, constructive, benefice, proiecția viitorului nostru ar fi alta și am putea avea un mâine mai frumos, mai demn, mai plin de omenie. Și lipsit de ridicol!

Voicu Gelu Bichineț